

съмване въ главната квартира, като минаха прѣзъ долината Каялж дере и града Плѣвенъ. Руситѣ, както вече спомѣнахме, бѣха докарали прѣзъ нощта войски и припаси въ укрѣпленията № № 18 19 и бѣха поправили до колкото можаха тия укрѣпления. Прѣзъ цѣлата нощъ, тѣ не прѣставаха да стрѣлятъ въ посока къмъ града и къмъ Багларъ баши, за да се прѣдпазятъ отъ нощна атака, каквато впрочемъ турскитѣ войски не мислѣха да прѣдприематъ. Българитѣ отъ града Плѣвенъ, непризнателни за добритѣ отношения на турскитѣ войски спрямо тѣхъ, още отъ самото начало на обсадата запалиха нѣколко купи сѣно, находяще се край града откъмъ укрѣплението № 18, съ цѣль да дадатъ възможность на неприятеля да различава движенията на турскитѣ войници и съобразно съ тѣхъ да насочва стрѣлбата си.

Османъ паша не си правеше никакви илюзии върху критическото положение, въ което се намираше армията му. Той се мъчеше да събере, колкото се можеше повече сили при главната квартира и постави кордонъ отъ постове около града, за да пазятъ да не би неприятелскитѣ наѣздници да се промъкнатъ вжтрѣ и да произведатъ паника. Той събра генералитѣ и висшитѣ офицери, за да комбинира заедно съ тѣхъ утрѣшнитѣ операции.